

Taktisk språkbruk om klima

Ole Henrik Ellestad*

Aftenspostens redaktør Harald Stanghelle skrev våren 2012 om klima at vitenskap er bra, men skal det bli politikk av det må det valgstemmer til. Veien over i politikken er kort med taktiske ordvalg, ladede begreper, delvis med ny mening. Det blir propaganda der vitenskapbegrepet hektes på for å gi tilsynelatende alibi. utelukkelse av viktig kunnskap, og selv betydelig usikkerhet 'fordamper'. Endret språkbruk, sikring av definisjonsmakt, autoritetsbygging, favoriserende medieregj og andre hersketeknikker hører med.

Aet startet med menneskeskapt global oppvarming og ble raskt 'het klode'. Gjennom 'tipping point' skulle det gå lukt mot undergangen. Det gjaldt å bryte ned folkeoppfatningen, sogar overbevisende nedfelt i kjente folkesanger som «Mellom bakkar og berg», der et av versene lyder: «gjev eg var i eit varmare land». De 4-5 gradene for noen tusen år siden da Norge var isfritt var kjærkomne for nasjonen. Som ex-Greenpeace-leder Patrick Moore uttrykte: *Det er åpenbart temperaturrelatert at det bare bor ca 36 millioner mennesker i Canada, mens USA har 10 ganger fler.* Likevel må man 'stabilisere jordas klima' selv om klima alltid har variert.

Fra 1997 flatet klodens middeltemperatur ut. Med fortsatt trend skiftet man til 'klimaforandring' der tidligere lanserte negative effekter fra oppvarming tiltok og betegnelsen 'ekstremeffekter' økte eksponentielt. Alt skulle bli 'varmere, våtere, villere'. Det var språkbruken som ble 'villere'. Og stikkord om andre effekter fylte over en A4-side. IPCCs senere dementier om ingen økte orkaner, stormer, tørke og at Golfstrømmen ikke stoppet opp, ble ikke formidlet.

Dermed er det kort vei til 'klimakrise' med 'klimapsyke og klimangst' på grensen til traumer. Barn blir redde fordi uansvarlige voksne eller normert skoleundervisning skremmer dem inn i 'folden'. Uholdbare påstander om isfri Nordpol fra 2013 er fremdeles pensum, mens isen fremdeles ligger der i rimelig god behold 4 år senere. 'Hockeykølla' der Middeldaldervarme og Den lille istid forsvant, er skandaløs og karakterisert som en skam for vitenskapen, og er i realiteten dementert.

'Klimaflyktninger', 50 millioner ifølge GRID-Arendal, er jo bare en bløff beregnet ut i fra teoretiske betraktninger. Ingen er knyttet til væpnede konflikter ifølge ledende PRIO-forskere. Heller ikke i Sahel ifølge professor Tor A. Benjaminsen som har arbeidet med problemstillingen og derfor har kunnskap, i motsetning til fredsprisens Nobelkomite som i sin kunnskapsløse begrunnelse ga prisen til IPCC og Al Gore i 2007. Tørke, flom og stormer har alltid variert i områder med kritiske klimaforhold.

Blant de mer tekniske begreper er 'klimagasser'. Det holdt ikke med drivhusgasser fordi folk etterhvert skjønnte at virkningen skyldes hindret konveksjon – ikke stråling. Nesten total dominans av vanddamp, skyer og atmosfærens termodynamiske prosesser nedtones i folkeopplysningens navn. Likeså at den menneskeskapt andel av total CO₂-mengde bare utgjør 1–4 %.

Siden dominerende CO₂-mengder går ned i havet ble 'havforsuring'

lansert til tross for at havet er basisk, endringene marginale, mange av pH-målingene nøyaktige og mange ganger større variasjoner i døgnsykluser. Der CO₂ pipler opp er marint liv normalt noen meter unna. For kalsium og andre stoffer nøytraliserer CO₂.

Det 'grønne skifte' er nåtidens mantra selv om det begynte rundt 1970. 'Ren energi', da i motsetning til fossil 'skitten energi', gjør seg godt. Men anleggsvirksomhet, naturinngrep, støy og fugledød oppfattes ikke som like rent av Foreningen mot vindmøller og mange naturvernere, heller ikke håndtering av store, kompliserte avfallsmengder

fra vindmølle- og solpanel-teknologi. 'CO₂-regnskapet' omtales ikke på samme måte for teknologier IPCC-leiren er positive til.

Da det gikk opp for IPCC-leiren at 'skeptiker' var en viktig del av vitenskapen, lanserte man 'fornekter'. Men IPCC er selv fornektaren av betydningen av naturlige variasjoner. Obamas vitenskapsrådgiver John Holdren lanserte 'klimatvilerne' som farligst fordi de gir inntrykk av fornuft som sår tvil. Det skal, som 'Gro' sa, være 'umoralsk å tvile', også på teorier som ikke stemmer med observasjoner, stikk i strid med hovedtesen i vitenskapen. Og mens IPCC bygger sin vitenskapelige teori ved å vektlegge publikasjoner som støtter deres sak og putter resten i skuffen, så er det 'cherry picking' hvis motparten velger sine.

Påpekes feil og mangler i IPCCs teorier er man 'konservativ'. Selv venstresiden blant klimarealistenes medlemmer stiller seg undrende til multi-klimaprisvinner James Hansens uttalelser om at: 'CO₂-problemet kan ikke løses innen kapitalismen'. Påfallende nok er han sitert av flere, også FNs avgåtte klimasjef Christina Figueras. For to år siden uttalte hun at vitenskapen var 'brutalt ærlig' og gir oss bare tre år på å rette opp situasjonen, mens en mulig kald La Niña kan gjøre det på to år. 'Konsensus' og 'science settled' er ikke troverdig med 900 vitenskapelige publikasjoner de siste 22 måneder med støtte til skeptiske synspunkter.

Den legendariske kansler Otto von Bismarck uttalte at *det lyves aldri mer enn før et valg, under en krig og etter en jakt.* I dag villa han føyd til – klima.